

Czy rodziny w paryskich muzeach są mile widziane?

w ramach cyklu:

Teoretycznie praktyczne spotkania o zarządzaniu kulturą

Polityka kulturalna Francji kładzie nacisk na demokratyzację kultury, wyrażoną hasłem "kultura dla każdego" oraz na rozwijanie aktywności kulturalnej społeczeństwa. Z prowadzonych obserwacji w paryskich muzeach wynika, że choć w podstawowym profilu działalności instytucji rodziny z małymi dziećmi nie ogrywają szczególnej roli, to rodziny w muzealnej przestrzeni są obecne (w niektórych zresztą szczególnie licznie). Przyglądając się przestrzeni, rzeczom oraz ludziom można wskazać kilka obszarów wyłaniających się w trakcie obserwacji:

- **Bilety** – paryskie muzea nie tworzą bariery wiekowej w dostępie do instytucji. Ponad 70% badanych muzeów umożliwia darmowy wstęp na wystawy stałe dzieciom do 18 roku życia. Wyjątkową strategię przyjęło Musée d'Orsay oferując dodatkowe zniżki dla opiekunów przychodzących z dziećmi do muzeum.
- **Bagaż i wózki** – w muzeach nie ma zakazu wnoszenia bagaży (także na salę wystawową) ani wjeżdżania z wózkiem.
- **Chwila przerwy** – w paryskich muzeach brakuje miejsc siedzących (także na salach wystawowych). Trudno się zatem dziwić, że dzieci jak również ich rodzice siadają na podłodze – czasami by po prostu odpocząć, a czasami by dłużej się zatrzymać przy dziele i podyskutować.
- **Toalety** – do toalet w paryskich muzeach można niestety mieć wiele zastrzeżeń. Dotyczą one m.in. czystości, wielkości oraz ich liczby i usytuowania w pobliżu sal wystawowych. Zdziwienie może także budzić fakt, że aż w jedenastu muzeach (z siedemnastu) nie są dostępne przewijaki.
- **"Jestem głodny"** – paryskie muzea (szczególnie te większe) tworzą przestrzeń, gdzie można coś zjeść, o tyle przestrzeń ta nie zawsze jest przyjazna rodzicom z małymi dziećmi (bo np. brakuje krzesełek przeznaczonych dla kilkuletnich maluchów). Ważne podkreślenia jest to, że w paryskich muzeach brakuje miejsc przeznaczonych dla mam karmiących piersią.
- **Czy jest z nami przewodnik?** – paryskie muzea udostępniają (odpłatnie i bezpłatnie) audioprzewodniki, choć nie zawsze są one dedykowane dzieciom. Innym rozwiązaniem chętnie wykorzystywanym przez odbiorców są: gry terenowe na tablecie, podcasty, aplikacje w telefonach czy broszury na papierze. To co szczególnie jest wyróżniające, to że najczęściej rodzice/opiekunowie pełnią funkcję przewodnika muzealnego, tłumacząc, odpowiadając na pytania albo zwracając uwagę dziecka na coś szczególnego. Próżno jednak szukać jakichkolwiek materiałów, które pomogłyby opiekunom sprostać temu zadaniu.
- **Ekspozycja angażująca** – paryskie muzea sztuki stawiają na bezpośredni kontakt z oryginalnym dziełem. Na salach wystawowych nie znajdziemy dotykowych ekranów czy innych interaktywnych multimediiów. Wskazać można zaledwie jeden przykład muzeum w którym są ustawione stoły do rysowania z wydrukowanymi kolorowymi dziełami wymagającymi dorysowania brakujących elementów.

dr Anna Pluszyńska